

Titel: BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1953-07-20)

Citation: "BREV TIL: Louis Hjelmslev FRA: Gunnar Bech (1953-07-20)", i *Louis Hjelmslev og hans kreds*, s. 1. Onlineudgave fra Louis Hjelmslev og hans kreds:
https://tekster.kb.dk/catalog/lh-texts-kapsel_138-shoot-workidacc-1992_0005_138_ALMEN_0100/facsimile.pdf (tilgået 20. juli 2024)

Anvendt udgave: Louis Hjelmslev og hans kreds

Ophavsret: Materialet kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge det til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

GUNNAR B.C.I
 Universitetslektør, dr. phil.
 Hertov Bygade 37, Herlev

20.7.53

Kære professor Hjelmlev.

Mange tak for Deres brev med bl.a. en kommentar til min lille artikel om der i Mühlhäuser Rechtsbuch. Jeg vil gerne anerkende, at mine bemærkninger om der i nht. meget vel kan give anledning til indsigelse. Det, jeg har villet sige med den passus, De tager op, er, at der i nht. ikke er indtrådt en opdeling i to ord svarende til (...einer Ähnlichen Scheidung...) den, man finder i holl. die : de og i eng. that : the, idet grænsen mellem der₁ (gen. des) og der₂ (gen. dessen) jo ligger ganske anderledes og har en anden - uopklaret - historisk baggrund.

Forholdene ved det nht. der er jo i øvrigt temmelig udviklede. Mens man i sing. har én tdeling, nemlig: des : dessen, der : deren, har man som bekendt i plur. en tredeling: der : deren : derer. Det forekommer mig imidlertid, at deren og derer ikke har kommutation indbyrdes, mens der naturligvis har kommutation til deren/derer. Så man kan vel nøjes med én hovedopdeling, nemlig i et 'adjektivisk' der₁ og et 'substantivisk' der₂.

Mere drilagtige forekommer mig faktisk de "forkortede" former: -g (neutr.nom./akk.sing.), -m (mask./neutr.dat.sing.) etc. Det er - i det mindste for mig - ikke særlig indlysende, hvordan man skal behandle dem, og navnlig hvilke konsekvenser de kan give anledning til nht. evt. opdeling af der₁ i artikel og dem.-rel. pronomen og ein i artikel og talord. Kan man fx. hævde, at der findes et das, som har substitution til -g (auf das = aufs) og som derfor kan betragtes som artikel, og et andet das, som har kommutation til -g, og som derfor er at betragte som dem.-rel. pronomen? Kan man evt. gøre noget tilsvarende ved ein? Og kan man adskille to set af "forkortede" former, af hvilke det ene er varianter af den bestemte artikel, det andet varianter af den ubestemte artikel (fx. im Haus = in dem Haus : im Nu = in einem Nu)? Det ville interessere mig såre at erfare Deres opfattelse af disse forhold - men det behøver naturligvis ingenlunde at være pr. omgående brev, da det vel ikke lader sig udrede i nogle få linier.

De venligste hilsener
 Deres hengivne

Gunnar B.C.I.

B

/ overhovedet

im/ard

Mej